

10051. Kap. 2, 44. 3, 58. गृह्णाति प्रजा: Kām. Nitīs. 13, 34. Spr. (II) 2533, v. 1. AK. 1, 2, 3, 11. H. 1086. स्यादाचार्यापि च स्वतः so v. a. selbst unterrichtend AK. 2, 6, 2, 14. H. 524. स्वतो मे नास्ति विज्ञानम् KATHAS. 2, 8. प्राणभयं स्वतः so v. a. naturgemäß 27, 38. बन्धान्स्वतश्च्युतान् von selbst 37, 49. 43, 102. 61, 33. 101, 29. तद्वत्तेरपचारं (so lesen wir) त्वं स्वतो वा परतो ऽपि वा so v. a. hüte dich selbst und Andere vor 113, 97. — DAČAK. 61, 8. ÇAÑK. zu Bṛh. Âr. Up. 8. 148. NILAK. 157. Schol. zu Kap. 1, 5. Muir, ST. 2, 190. Bṛāh̥sp. 133. Bṛāg. P. 2, 2, 6. 6, 30. 3, 7, 3. 5. 39. 4, 14, 4. 21, 39. 5, 1, 12. 11, 11. 18, 19. 6, 14, 21. 7, 5, 10. 30. 14, 7. °प्रमाणात् SARVADARÇANAS. 61, 10. °प्रमाणात् 130, 5. 132, 2. — 3) vom Eigenen, vom eigenen Vermögen M. 8, 166. — च स्वतः PAÑĀT. III, 96 schlochte Lesart für शाश्वतः; vgl. Spr. (II) 292.

स्वतस्त्व (von स्वतस्) n. das Sichvonselfstergeben: प्रमाणाः SARVADARÇANAS. 133, 10. fg. Verz. d. Oxf. H. 264, b, 9.

स्वता (von स्व) f. das Eigentum an Etwas: अको कामी स्वता पश्यति so v. a. glaubt, dass Alles ihm gehöre, — gelte ÇAÑK. 35. तदिदानीं राजस्वतामुपपद्यते fällt dem Fürsten zu ÇAÑK. Ca. 136, 12. घात° RAGH. 7, 31 nom. abstr. zu घातस्व adj. dem das Eigentum genommen worden ist. — Vgl. स्वत्व.

स्वतुल्य adj. sich gleich: इन्दुना स्वतुल्य इव निर्मितः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 25, Çl. 4.

स्वतृतीय adj. (f. घा) wobel das Eigene das dritte ist KĀTJ. Çr. 10, 1, 13.

स्वत्र m. ein blinder Mann ÇABDĀRTMAK. bei Wilson.

स्वत्व (von स्व) n. 1) = स्वता. चौरस्य तु परस्वेषु स्वत्वं न्याय्यं न ज्ञातु चित् KATHAS. 89, 114. Bṛāg. P. 4, 28, 16. 6, 16, 8. 7, 14, 11. 12. 14. Spr. (II) 5488. H. 13. — 2) das Fürstselbstsein, Unabhängigkeit KĀTJ. 36, 1.

1. स्वद् I) स्वदति, °ते (dieses in der Bed. आस्वादने Dhātup. 2, 17. प्रीतिलिङो: Vop.), सस्वदे. Der Anlaut geht in ष über nach Vop. 8, 43. 1) act. a) schmackhaft machen, gut zubereiten, würzen: घर्मम् RV. 4, 119, 2. 3, 14, 7. 10, 70, 10. कृच्यं मधुना घृतेन 110, 10. 7, 2, 2. VS. 20, 45. (सोमम्). स्वदति गावः पयोभिः RV. 9, 62, 5. VĀLAKH. 2, 5. VS. 6, 10. — b) übertr. hebblich —, angenehm machen: वाचम् VS. 11, 7; vgl. 9, 1. TBa. 1, 3, 5, 1. — c) (ungenau für med.) schmecken, angenehm —, zuträglich sein: ता अस्मभ्यं स्वदत्तु देवीरापः VS. 4, 12. — 2) med. a) schmecken, schmackhaft sein, munden: स्वदस्वेन्द्राय पीतये RV. 9, 74, 9. 68, 2. 97, 44. VS. 6, 7. घोषधपः TBa. 2, 1, 2, 3. देवदत्ताय स्वदते ऽपूपः P. 1, 4, 33. Schol. उर्ध्वं भुज्यमानं स्वदते KARAKA 3, 1. SARVADARÇANAS. 179, 8. सस्वदे मुखसुरं प्रमदाभ्यः Çiç. 10, 23. न वै तेषां स्वदते पथ्यमुक्तम् Spr. (II) 3449. — b) schmecken so v. a. eine unangenehme Geschmacksempfindung haben, sich schmecken lassen, kosten von Etwas: तया मर्तासः स्वदत्तं घ्रासुतिम् RV. 2, 1, 14. कृच्या 3, 54, 22. Gefallen finden an (loc.): यत्र यः स्वदते विप्रः नत्रियो वापि — तत्र तत्र तु तस्यैव सर्वं कृत्तमदृश्यत MBa. 9, 1996. — II) (स्वाद), स्वादते (आस्वादाने, प्रीतिलिङो: Vop.) Dhātup. 2, 27. act. med. geniessen: अस्त्राणि च तथा शीर्षं स्वादेयम् R. 5, 25, 46. स्वादेतां तो च ते फले Haniv. 1135. स्वादति Spr. (II) 4082. an allen drei Stellen fehlerhaft für खा°, wie die v. 1. bietet. Statt घ्रावपाय स्वादि Çar. Br. 1, 7, 2, 17 ist घ्रावपायस्वादि (शदि) zu lesen. — 2) partic. स्वादितं schmackhaft gemacht, gewürzt VS. 6, 10. gekostet in अग्निघात. Vgl. खात्र.

— caus. 1) स्वदयति, सिधदत्, स्वदयत्. schmackhaft machen, geniessbar machen, zubereiten, würzen, kochen RV. 10, 110, 2. अग्निर्कृव्यानि 1, 188, 10. अग्निर्स्वदयन्न भूमं 2, 4, 7. VĀLAKH. 1, 5. अन्नम् TBa. 1, 6, 2, 10. घोषधोः 2, 1, 2, 2. TS. 3, 3, 3, 4. 6, 4, 2, 2. mundgerecht machen 5, 1, 30, 1. Çar. Br. 1, 4, 2, 16. 7, 2, 19. 2, 6, 2, 7. 12, 7, 2, 4. partic. स्वदितं schmackhaft bereitet: कृच्य VS. 20, 10. स्वदितं पितुं पंच TBa. 1, 1, 2, 1. KĀTJ. 12, 5. Çar. Br. 1, 4, 2, 15 (श्री°). पृष्ठा स्वदितमित्येव तृप्तानाचामयेत्ततः M. 4, 251. पित्ये स्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठे तु मुश्रुतम् 254. Dieses मुश्रुत hatte uns unter 1. अद् verleitet स्वदित in सु + अदित zu zerlegen. — 2) स्वादयति (आस्वादाने, संचरणे, स्वादे हेरे Vop.) Dhātup. 33, 130. schmecken, kosten, geniessen Suçr. 2, 193, 4. मात्तिकम् Hm. Jogaç. 3, 36. स्वादयत्तः फलरसम् BHATT. 7, 40.

— desid. vom caus. सिस्वादयिषति P. 2, 3, 62. Vop. 49, 17.

— घ्रा essen, verzehren: दुर्बलं बलवतो हि मत्स्या मत्स्यं विशेषतः । आस्वादति (besser खादयति MATSOP. 7) MBa. 3, 12753. — caus. आस्वादयति sich's wohlgeschmecken lassen, kosten, geniessen überh.: अकिंचनः परिपन्नमुष्णमास्वादयिष्यति Spr. (II) 25. आस्वादयतश्चौष्टे लिङ्को मधुरं रसं ज्ञेयम् VĀLAKH. Bṛh. S. 51, 31. Suçr. 1, 243, 9 (wir schreiben तथास्वा°). रुधिरम् PAÑĀT. 35, 3. अन्नं पानीयं च 47, 24. दर्भाङ्कुरान् 214, 32. रसम् VEDĀNTAS. (Allah.) No. 141. सामिषं लोकम् ein Fisch Spr. (II) 2917. आकाशमास्वादयतः कुतो हि कवलप्रकः 713. संयोगम् MACH. 85. med. आस्वादयति MBa. 14, 1281. आस्वाद्य absol.: फलानि R. 1, 9, 36 (87 Gonn.). 5, 25, 51. 7, 93, 7. कषायरसम् Spr. (II) 6314. वेदनाः 1074. सरस्वतीम् Bṛāg. P. 3, 16, 13. pass.: आस्वाद्यते फलम् Spr. (II) 5770. काव्यम् 1712. रसः Sāh. D. 34. partic. आस्वादित MBa. 4, 239. R. 1, 9, 36 (38 Gonn.). RAGH. 3, 54. Spr. (II) 271. 1073 (Conj. für आखादित). 2062. 3836. चार्विलासिनी 7316. — Vgl. आस्वाद fgg. und निरास्वाद f.

— समा caus. kosten, geniessen: मूलफलं समास्वाद्य R. 5, 7, 31. Kām. Nitīs. 7, 27.

— प्रति caus. dass.: प्रतिष्ठाप्य Comm. zu Kām. Nitīs. 7, 27.

— सम् vgl. संसुद्.

2. स्वद्, स्वदति zurecht bringen so v. a. sähmen (vgl. 1. सूद्): पुवं मृगं शीघ्रं स्वादयति वा RV. 8, 35, 6.

— caus. med. zahm —, zutraulich machen, an sich locken: शिशुं न पृत्तिः स्वदयत गूर्तिभिः RV. 9, 105, 1.

स्वदन (von 1. स्वद्) n. das Kosten, Geniessen H. 423. HALĀ. 2, 170. fehlerhaft für स्वेदन Verz. d. Oxf. H. 320, a, 8.

स्वदयितर (vom caus. von 1. स्वद्) nom. ag. schmackhaft machend TS. 6, 4, 2, 2.

स्वदावत् adj. etwa Schmecker: यं ते स्वदावत्स्वदति गूर्तयः VĀLAKH. 2, 5. ungeschickte Nachbildung von स्वधावत् 1, 5.

स्वदम् adj. die eigene Person —, die Seele schauend Bṛāg. P. 1, 13, 45. 3, 14, 46. 24, 44. 32, 36. 4, 29, 26. 6, 16, 9. 10, 63, 38. 86, 31. श्री° 4, 22.

स्वदष्ट adj. selbstgesehen Haniv. 2815. die Bed. passt nicht; die neuere Ausg. liest संकृष्ट.

स्वदेश m. 1) seine Stelle Comm. zu TS. Prāt. 1, 59. — 2) der eigene Wohnort, Heimath (Gegens. परदेश, विदेश) M. 8, 167. Spr. (II) 3239. 4788. 7118. 7277. KATHAS. 20, 166. 34, 201. RĪGĀ-TAN. 4, 411. 605. 629.